Polinom nad proizvoljnim poljem $\mathbb{F} = (F, +, \cdot)$ je uređena k-torka elemenata tog polja kod koje je poslednja komponenta različita od "nule" polja, tj. polinom je

$$p = (a_0, a_1, a_2, \dots, a_n), n \in \mathbb{N}, a_i \in F, a_n \neq 0.$$

- $a_n, a_{n-1}, \ldots, a_0$ su **koeficijenti** polinoma;
- *a*₀ je **slobodan član** polinoma;
- a_n je vodeći koeficijent;
- ako je $a_n = 1$ polinom je **normiran** (normalizovan);
- $n = \deg(p)$ je **stepen** polinoma p;
- ako je n = 0 i $a_0 \neq 0$, onda je p konstantan polinom nultog stepena.
- za n=0 i $a_0=0$ polinom p je **nula polinom**. Stepen nula polinoma nije definisan.
- F[x] je skup svih polinoma nad poljem \mathbb{F} .
- $(F[x], +, \cdot)$ je komutativan prsten sa jedinicom, gde su $+ i \cdot sabiranje i množenje polinoma.$

Polinomu $p = (a_0, a_1, a_2, \dots, a_n)$ nad poljem \mathbb{F} jednoznačno odgovara **polinomski izraz**

$$p(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0,$$

tj. svaki polinom se može poistovetiti sa odgovarajućim polinomskim izrazom (iako su to formalno različiti pojmovi) pa je uobičajeno da se za polinomski izraz $p(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \ldots + a_1 x + a_0$, kaže da je polinom.

Polinomska funkcija je funkcija definisana polinomskim izrazom, tj. funkcija

$$p: F \longrightarrow F, \ p(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \ldots + a_1 x + a_0, \ a_i \in F.$$

Polinomska funkcija se u opštem slučaju ne može poistovetiti sa polinomom jer u slučaju konačnih polja različitim polinomima odgovaraju iste polinomske funkcije. U slučaju beskonačnih polja postoji uzajamno jednoznačna korespodencija između polinoma i polinomskih funkcija, pa se u tom sličaju može koristiti naziv polinom i za polinomsku funkciju.

Kako će ovde biti reči samo o polinomima nad beskonačnim poljima za polinomsku funkciju će biti korišćen termin polinom.

Dva nenula polinoma su **jednaka** akko su istog stepena i ako su im koeficijenti uz odgovarajuće stepene jednaki.

Sabiranie polinoma

Neka su p(x) i q(x) nenula polinomi takvi da je $\deg(p(x)) = n$ i $\deg(q(x)) = m$. Sabiranje polinoma p(x) i q(x) vrši se tako što se koeficijenti uz iste stepene promenljive saberu. Stepen polinoma p(x) + q(x) je

$$\deg(p(x) + q(x)) < \max\{n, m\}.$$

Zbir nula polinoma i polinoma p(x) jeste polinom p(x).

Množenje polinoma

Neka su p(x) i q(x) nenula polinomi takvi da je deg(p(x)) = n i deg(q(x)) = m. Proizvod polinoma p(x) i q(x) vrši se tako što se pomnože svi sabirci polimoma p(x) sa svim sabircima polinoma q(x). Stepen polinoma $p(x) \cdot q(x)$ je

$$\deg(p(x) \cdot q(x)) = n + m.$$

Proizvod nula polinoma i polinoma p(x) je nula polinom.

Deljenje polinoma

Neka su p(x) i q(x) nenula polinomi takvi da je $\deg(p(x)) = n$ i $\deg(q(x)) = m$, gde je $n \geq m$. Tada postoje jedinstveni polinomi s(x) i r(x), tako da je

$$p(x) = q(x)s(x) + r(x),$$

gde je $\deg(r(x)) < \deg(q(x))$ ili je r(x) = 0. Ako je r(x) = 0, tada je polinom p(x) deljiv polinomom q(x), tj. polinom q(x)deli polinom p(x), i to se zapisuje $q(x) \mid p(x)$.

Polinom s(x) naziva se količnik, a r(x) ostatak pri deljenju polinoma p(x) polinomom q(x).

Deljenje polinoma često se piše i u obliku

$$\frac{p(x)}{q(x)} = s(x) + \frac{r(x)}{q(x)}.$$

Količnik pri deljenju nula polinoma p(x) sa proizvoljnim nenula polinomom q(x) je nula polinom.

Primer: Odrediti količnik s(x) i ostatak r(x) pri deljenju polinoma $p(x) = x^5 + x^4 - 2x + 1$ polinomom $q(x) = x^2 - x + 2$.

$$(x^{5} + x^{4} - 2x + 1) : (x^{2} - x + 2) = \underbrace{x^{3} + 2x^{2} - 4}_{\text{količnik}}$$

$$\underbrace{-(x^{5} - x^{4} + 2x^{3})}_{2x^{4} - 2x^{3} - 2x + 1}$$

$$\underbrace{-(2x^{4} - 2x^{3} + 4x^{2})}_{-4x^{2} - 2x + 1}$$

$$\underbrace{-(-4x^{2} + 4x - 8)}_{\text{optatak}}$$

Polinom $s(x) = x^3 + 2x^2 - 4$ je količnik, a r(x) = -6x + 9 je ostatak pri deljenju p(x) sa q(x). Odnosno,

$$\frac{p(x)}{q(x)} = \frac{x^5 + x^4 - 2x + 1}{x^2 - x + 2} = x^3 + 2x^2 - 4 + \frac{-6x + 9}{x^2 - x + 2}.$$

Najveći zajednički delilac (NZD) polinoma je polinom najvećeg stepena koji ih deli.

Za polinome čiji je NZD jednak 1 kaže se da su uzajamno prosti.

Za proizvoljne nenula polinome p i q postoji NZD. On je jedinstven do na multiplikativnu konstantu, tj. ako je $NZD\left(p,q\right)=d$ tada je i $\alpha d,\ \alpha \neq 0$ takođe $NZD\left(p,q\right)$.

NZD se određuje pomoću Euklidovog algoritma.

Primer: Odrediti *NZD* polinoma $p(x) = x^4 + x^3 - 7x^2 - x + 6$ i $q(x) = x^3 + 2x^2 - x - 2$.

Prvo se podeli polinom p(x) polinomom q(x)

$$(x^{4} + x^{3} - 7x^{2} - x + 6) : (x^{3} + 2x^{2} - x - 2) = \underbrace{x - 1}_{\text{količnil}}$$

$$\underline{-(x^{4} + 2x^{3} - x^{2} - 2x)}_{-x^{3} - 6x^{2} + x + 6}$$

$$\underline{-(-x^{3} - 2x^{2} + x + 2)}_{\text{ostatak}}$$

Zatim se, pošto je ostatak $4x^2 + 4$ različit od nule, podeli delioc (u ovom slučaju q(x)) sa ostatkom.

$$(x^{3} + 2x^{2} - x - 2) : (-4x^{2} + 4) = \underbrace{-\frac{1}{4}x - \frac{1}{2}}_{\text{količnik}}$$

$$\underbrace{-(x^{3} - x)}_{2x^{2} - 2}$$

$$\underbrace{-(2x^{2} - 2)}_{0}$$
ostatak

Kako je sad ostatak jednak 0 sledi da je $NZD(p,q) = -4x^2 + 4$ (poslednji ostatak različit od nule).

Bezuova teorema: Ostatak pri deljenju polinoma p(x), $\deg(p(x)) > 0$, polinomom $x - \alpha$ je $p(\alpha)$, tj. vrednost polinoma p(x) u tački α .

Primer: Odrediti ostatak pri deljenju polinoma

$$p(x) = -x^4 + 2x^3 - x + 1$$

polinomom x - 1 i polinomom x + 2.

Primenom Bezuove teoreme ostatak pri deljenju polinoma p(x) polinomom x-1 je

$$p(1) = -1^4 + 2 \cdot 1^3 - 1 + 1 = 1.$$

Analogno, ostatak pri deljenju polinoma p(x) polinomom x + 2 je

$$p(-2) = -(-2)^4 + 2 \cdot (-2)^3 - (-2) + 1 = -29.$$

Hornerova šema: Pri deljenju polinoma n-tog stepena

$$P(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \ldots + a_1 x + a_0, \quad n \in \mathbb{N},$$

polinomom $x-\alpha$, dobija se količnik $s(x)=b_{n-1}x^{n-1}+\ldots+b_1x+b_0$ stepena n-1 i ostatak r, pri čemu je

$$b_{n-1} = a_n, b_{n-2} = \alpha b_{n-1} + a_{n-1}, \dots, b_0 = \alpha b_1 + a_1, r = \alpha b_0 + a_0.$$

Ovaj rezultat se zapisuje u obliku sledeće šeme koja se zove Hornerova šema.

i polinom p(x) se može zapisati u obliku

$$p(x) = a_n x^n + \ldots + a_1 x + a_0 = (x - \alpha) \cdot (b_{n-1} x^{n-1} + \ldots + b_1 x + b_0) + r.$$

Primer: Odrediti količnik i ostatak pri deljenju polinoma

$$P(x) = 3x^3 + x^2 - 2x + 1$$

polinomom x-2.

Deljenjem polinoma:

$$\frac{(3x^3 + x^2 - 2x + 1) : (x - 2) = 3x^2 + 7x + 12,}{\frac{-(3x^3 - 6x^2)}{7x^2 - 2x + 1}}$$

$$\frac{-(7x^2 - 14x)}{12x + 1}$$

$$\frac{-(12x - 24)}{25}$$

dobija se količnik $3x^2 + 7x + 12$ i ostatak 25.

Traženi količnik i ostatak mogu se dobiti i primenom Hornerove šeme.

Deli se polinom trećeg stepena polinomom prvog stepena, tako da je količnik kvadratni polinom čiji su koeficijenti b_2, b_1 i b_0 . Količnik je $3x^2 + 7x + 12$, ostatak je R = 25.

Ostatak se može dobiti i primenom Bezuove teoreme, kao vrednost polinoma za x=2, ali na taj način se ne dobija količnik. Ostatak je $P(2)=3\cdot 2^3+2^2-2\cdot 2+1=25$.

Nula ili koren polinoma $p \in F[x]$ je nula odgovarajuće polinomske funkcije, tj. svako $\alpha \in F$ za koji važi da je $p(\alpha) = 0$.

Elemenat $\alpha \in F$ je koren (nula) polinoma $p \neq 0$, $\deg(p) = n \geq 1$ akko je polinom p(x) deljiv polinomom $(x - \alpha)$,

Elemenat $\alpha \in F$ je **nula (koren) reda** k ($k \in \mathbb{N}$) polinoma $p \in F[x]$ akko je polinom p(x) deljiv sa $(x - \alpha)^k$, a nije deljiv sa $(x - \alpha)^{k+1}$. Za nulu reda k > 1 kaže se da je višestruka, a nula reda k = 1 je jednostruka.

Primer: U polinomu $p(x) = (x-5)^3(x+2)^4$ broj 5 je koren reda 3 (trostruki koren), a broj -2 je koren reda 4 (četvorostruki koren)

Polinom n-tog stepena, $n \in \mathbb{N}$, ima tačno n korena u skupu kompleksnih brojeva \mathbb{C} , pri čemu se svaki koren računa onoliko puta kolika mu je višestrukost.

Faktorisati polinom p(x) koji je n-tog stepena, $n \in \mathbb{N}$, nad poljem kompleksnih brojeva znači napisati ga u obliku

$$p(x) = a_n(x - x_1)(x - x_2) \cdots (x - x_n),$$

gde su x_1, x_2, \ldots, x_n koreni polinoma (x).

Neka je p polinom nad poljem \mathbb{R} (polinom sa realnim koeficijentima) i neka je α koren polinoma p, tada je i konjugovani broj $\overline{\alpha}$ takođe koren polinoma p.

Faktorisati polinom p(x) koji je n-tog stepena, $n \in \mathbb{N}$, nad poljem realnih brojeva znači napisati ga kao proizvod polinoma prvog stepena i/ili polinoma drugog stepena koji nemaju realne korene. Dakle, činioci su polinomi oblika ax+b i/ili cx^2+dx+e , $d^2-4ce<0$ za $a,b,c,d,e \in \mathbb{R}$

Dakle, u faktorizaciji polinoma nad poljem kompleksnih brojeva osim vodećeg koeficijenta mogu se pojaviti isključivo polinomi prvog stepena, dok se nad poljem realnih brojeva osim vodećeg koeficijenta mogu pojaviti polinomi prvog stepena i oni polinomi drugog stepena koji nemaju realne nule.

Teorema o racionalnim korenima: Neka je $\frac{p}{q}$ racionalan broj, gde su $p \in \mathbb{Z}$ i $q \in \mathbb{N}$ uzajamno prosti brojevi i neka su koeficijenti polinoma

$$p(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0$$

celi brojevi, pri čemu je $a_n \cdot a_0 \neq 0$. Tada, ako je $\frac{p}{q}$ koren polinoma p(x), onda p deli slobodan član a_0 (tj. $p|a_0$), a q deli koeficijent uz najveći stepen (tj. $q|a_n$).